

Arrest

nr. 334 884 van 24 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. KEULEN
Koningin Astridlaan 77
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 7 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 maart 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juni 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat J. KEULEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

Volgens uw opeenvolgende verklaringen bezit u de nationaliteit van Sierra Leone en bent u geboren in Freetown. Uw vader overleed toen u klein was en u woonde samen met uw moeder en haar zus samen in Freetown. Uw moeder en tante handelden in kledij. Uw moeder, die afkomstig was uit het dorp Siama/Sema, gelegen in Kono, oostelijke regio van Sierra Leone, liet u op vierjarige leeftijd achter bij haar zus, uw tante en vertrok zelf naar Siama. Af en toe bezocht ze u en uw tante thuis. Uw tante legde u uit dat uw moeder, die bij de Bundu society was, een Sowe was geworden, een vrouw die meisjes besneed. Toen u twaalf jaar oud was werd u door uw tante meegenomen naar het dorp van uw moeder om er besneden te worden door uw moeder. Omdat u lang bleef nabloeden en veel last bleef ondervinden van de besnijdenis stopte u in Freetown met school en begon er ook kledij te verhandelen. U ondernam daarvoor reizen naar Guinée Conakry, waar u uw handelswaar bij een zekere R. in Hafía haalde. In april 2022 overleed uw moeder. Uw tante werd door één van haar nichten in het dorp opgebeld met dit nieuws. U en uw tante reisden daarop

naar Siama om de begrafenis van uw moeder bij te wonen. Eenmaal in het dorp werd u na de begrafenis van uw moeder door een groep vrouwen onder dwang meegenomen naar een bush. Ter plaatse werd u gemeld dat u uw moeder diende op te volgen als Sowe en u de eerste verantwoordelijke werd. U maakte hen duidelijk dat u niet wilde en geen besnijdenissen wilde uitvoeren. Tijdens de enkele dagen van verblijf in de bush, waarbij u werd bewaakt, werden verschillende ceremonieën gehouden en kreeg u merktekens op uw lichaam. Er werd u gemeld dat u zou sterven indien u ooit ergens zou vertellen wat u er had gezien. Uiteindelijk lukte het u uit de bush te vluchten. U liep tot u op een grote weg terecht kwam en een motorrijder tegenhield. U vroeg hem een lift naar Kono. In Kono nam u voertuig naar Gbere Junction. Eenmaal toegekomen nam u vervoer naar Kambia om zo naar Pamelap in Guinée Conakry door te reizen. U ging er naar R. in Hafía. U bleef bij haar de hele verder maand van april 2022 toen ze u vertelde dat ze u naar Iran kon sturen waar u als huishoudhulp aan de slag kon. Ze regelde voor u een paspoort met de welke u vanuit Conakry naar Iran vloog. U werd bij aankomst door een man opgehaald die u naar zijn huis bracht. Tijdens uw verblijf bij die man werd u mishandeld en kon u nooit buiten. U werd ook nooit uitbetaald. Op een dag merkte u dat de deur niet was gesloten. U nam vuilnis naar buiten en maakte van dat moment gebruik om de woonst definitief te verlaten. U kwam op straat en liep naar een halte/station waar u personen van Afrikaanse afkomst zag passeren. U legde hen in het Engels uit wat u was overkomen en vroeg hen om hulp. U werd uitgelegd dat ze onderweg waren naar Turkije en dat u mee kon reizen. Zo vertrok u drie dagen na uw ontsnapping naar Turkije. U reisde met een voertuig en te voet tot u de grens tussen Iran en Turkije overstak naar een plaats waar u een bus nam tot Istanbul. Eens toegekomen in Istanbul werd u opgepakt en opgesloten omdat u geen documenten had. Een maand later werd u vrijgelaten en zocht u een manier om naar Griekenland te kunnen reizen. Rond september 2022 reisde u illegaal per bootje naar Griekenland waar op 13 september 2022 in Leros uw vingerafdrukken werden genomen. Op 16 september 2022 werd er een asielprocedure voor u opgestart. Op 23 september 2022 werd u internationale bescherming toegekend. U regelde een verblijfskaart en een paspoort. U besloot Griekenland te verlaten omdat u er geen werk vond, er geen onderdak geregeld kreeg en u buiten een bloedafname en behandeling met paracetamol omwille van uw pijnklachten, geen verdere medische zorg kreeg. Op 19 november 2023 nam u een vlucht vanuit Griekenland naar België waar u dezelfde dag toekwam. Na het verlaten van de luchthaven kwam u op straat terecht. U verloor er uw Griekse verblijfskaart en reisdocument, maar deed verder geen aangifte van verlies van uw documenten. U kwam op straat toevallig een Nigeriaanse man tegen die S. heette en Pidgin sprak. Hij beloofde u te helpen met het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België. Hij nam u mee naar zijn huis maar zette er uiteindelijk geen vaart achter. U begon een liefdesrelatie die enkele maanden duurde. Op een dag besloot u dat u zo niet meer verder kon en besloot het huis van S. te verlaten. Eenmaal op straat in Brussel kwam u toevallig een landgenote tegen die zich voorstelde als Alice en u vertelde dat ze in Hasselt woonde. Ze vertelde u hoe en waar u een verzoek om internationale bescherming kon indienen, wat u dan op 29 januari 2024 dan ook heeft gedaan. Na uw verzoek om internationale bescherming stelde u vast dat u zwanger was. Op 30 augustus 2024 werd uw dochter E.A.S.H.A. (O.V. [...]) geboren. U vreest in een geval van terugkeer naar Sierra Leone dat u er Sowe moet worden en zodoende verplicht bent om uw dochter te besnijden. Ook wil u uw moeder niet opvolgen omdat u het niet ziet zitten om andere meisjes/vrouwen te besnijden.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: een medisch verslag van uw bevalling opgesteld door het UMC Sint Pieter in Brussel (d.d. 30/08/2024); een geboorteakte van uw dochter (d.d. 10/09/2024); een kopie van uw bijlage 26 met vermelding van registratie van uw dochter bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 25 oktober 2024 (DVZ) en een medisch attest op uw naam met vaststelling van een besnijdenis van het type 2 (d.d. 19/03/2024).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen, uit het antwoord van de Griekse asielautoriteiten, blijkt dat u op 23 september 2022 internationale bescherming werd verleend door Griekenland. Een persoon die internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland, valt niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, tenzij hij aantoonst dat hij zich niet meer kan beroepen op de internationale bescherming door deze staat. In voorliggend geval, en rekening houdend met het geheel van de elementen die uw persoonlijke situatie en omstandigheden kenmerken, kan het Commissariaat-generaal aannemen dat de internationale bescherming die u in

Griekenland verleend werd, niet effectief geacht kan worden. Bijgevolg valt u onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet en moet uw verzoek om internationale bescherming worden onderzocht ten opzichte van uw land van herkomst.

Het Commissariaat-generaal heeft hierbij ten volle rekening gehouden met de beslissing van de autoriteiten van Griekenland om u internationale bescherming toe te kennen. Het Commissariaat-generaal benadrukt echter dat het niet gebonden is door deze beslissing maar integendeel een eigen nieuw, individueel, volledig en actueel onderzoek van het verzoek om internationale bescherming dat u in België hebt ingediend moet uitvoeren.

Daarom heeft het Commissariaat-generaal de autoriteiten van Griekenland om de informatie verzocht die zij in bezit hebben en die heeft geleid tot de toekenning van uw internationale beschermingsstatus aldaar.

Wat betreft uw opmerking, bij de DVZ geen tolk Krio ter beschikking te hebben gehad maar bijgestaan te zijn door een tolk die het Pidgin sprak, waardoor de verklaringen enkele keren herhaald dienden te worden (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 18/11/2024 – verder “notities CGVS”, p. 4), dient te worden opgemerkt dat het CGVS zeker rekening hield met mogelijke onnauwkeurigheden. Er werd u ook opgemerkt dat indien uw verklaringen op het CGVS (veel) verschilden van uw verklaringen bij de DVZ u hier zeker op zou worden gewezen zodat u meer uitleg zou kunnen geven aangaande de verschillen (notities CGVS, p.4). Doorheen uw persoonlijk onderhoud op het CGVS werden echter door uw protection officer geen noemenswaardige inconsistenties vastgesteld in uw opeenvolgende verklaringen bij de DVZ en op het CGVS. Hieruit kan dan ook worden besloten dat uw verklaringen bij de DVZ alsnog correct werden vertaald en genoteerd.

Na grondig onderzoek dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde niet naar uw land van herkomst, Sierra Leone, te kunnen terugkeren omdat u vreest te worden gedwongen om uw moeder als “Sowe” (besnijdster) op te volgen en zelfs de grootste chef te zijn in deze hoedanigheid én bij gevolg uw in België geboren dochter, E.A.S.H.A. (O.V. [...]), te zullen moeten besnijden (notities CGVS, p. 16,17,32,33,34,37).

Er dienen echter grote vraagtekens te worden gezet bij uw opeenvolgende verklaringen ten overstaan de Griekse asielinstanties en op het CGVS aangaande de door u opgeworpen vertrekmotieven. Uw verklaringen over verschillende aspecten blijken immers niet coherent noch consistent waardoor de geloofwaardigheid ervan volledig op de helling komt te staan.

-Zonder aan uw jonge leeftijd voorbij te gaan wanneer uw moeder u bij uw tante achterliet, is het alsnog, rekening houdend met de beleving van een twee- of vierjarige, opmerkelijk dat u in Griekenland vertelde op dit moment van de feiten twee jaar oud te zijn geweest (zie document Ref Cedoca [...] “aanvraag derde landen d.d. 23/12/2024 interview transcript Griekenland” d.d. 20/09/2022, p. 3,4) terwijl u op het CGVS verklaarde dat u, uw moeder en uw tante samen in Freetown woonden tot het moment dat uw moeder u op vierjarige leeftijd daar achterliet om zelf terug te keren naar haar geboortedorp om Sowe te worden (notities CGVS, p.6).

-In Griekenland blijkt u verder te hebben voorgehouden dat u bij uw besnijdenis die u onderging op twaalfjarige leeftijd, niet wist wie het ritueel op u uitvoerde aangezien men u had geblinddoekt (zie document Ref Cedoca [...] “aanvraag derde landen d.d. 23/12/2024 interview transcript Griekenland” d.d. 20/09/2022, p.3,4,5). Op het CGVS antwoordde u op een vraag wie de besnijdenis op u had uitgevoerd, dat het uw eigen moeder was (notities CGVS, p.11). Uit het door u neergelegde attest van dokter M.C. van het CHU SaintPierre (Brussel), blijkt dat u type II bent besneden.

Het CGVS heeft verder geen reden om deze vaststelling te betwisten, doch is het treffend dat u over dit ingrijpend feit uiteenlopende informatie verstrekt, wat doet vermoeden dat uw moeder mogelijks helemaal geen Sowe/besnijdster was en u niet door haar persoonlijk bent besneden. Hoe dan ook, wanneer u in Griekenland werd gevraagd of u actueel enig probleem kende omwille van de besnijdenis en of u opnieuw een dergelijke procedure/ingreep zou moeten ondergaan antwoordde u op beide vragen ontkennend (zie document Ref Cedoca [...] “aanvraag derde landen d.d. 23/12/2024 interview transcript Griekenland” d.d. 20/09/2022, p.5).

-Wat betreft uw rechtstreekse vertrekmotief, met name dat u na het overlijden van uw moeder gedwongen zou zijn geweest om uw moeder als Sowe op te volgen en u hiervoor in april 2022 een ritueel had ondergaan in de bush (notities CGVS, p. 16,17,32,33,34,37), vertelde u in Griekenland dat u voor uw komst naar het dorp van uw moeder door een man, een ouderling, werd opgebeld met de mededeling naar het dorp te

komen daar er een familiebijeenkomst/meeting zou plaatsvinden waarop u en uw tante present dienden te zijn. U stelde uitdrukkelijk niet te hebben geweten wie deze ouderling juist was. Bij aankomst in het dorp zou u ook niet hebben geweten dat uw moeder was overleden. Van een begrafenis maakte u er verder geen enkel gewag, doch vertelde dat u na te hebben vernomen dat uw moeder was overleden, u nog diezelfde avond naar een bush werd gedragen waar u diende toe te kijken hoe men tijdens een ritueel het lichaam van uw moeder onthoofdde. Wat men met haar lichaam verder had gedaan stelde u niet te weten (zie document Ref Cedoca [...] "aanvraag derde landen d.d. 23/12/2024 interview transcript Griekenland" d.d. 20/09/2022, p.9,10,13). Op het CGVS vertelde u echter dat uw tante door één van de nichten was opgebeld met de mededeling dat uw moeder overleden was en dat er een begrafenis zou plaatsvinden. Uw tante zou u hierover hebben ingelicht. Jullie zouden daarop naar het dorp zijn gereisd waar de begrafenis van uw moeder plaatsvond. Na de begrafenis zou u onverwacht naar een bush zijn meegenomen waar u werd duidelijk gemaakt dat u, naar de laatste wens van uw moeder voor haar overlijden haar als Sowe diende op te volgen en u er als ritueel merktekens op uw lichaam werden toegebracht (notities CGVS, p.12,16,34). Van deze specifiek aangebrachte littekens legde u overigens geen enkel bewijs neer, hoewel u beloofde een medisch attest over te maken na uw persoonlijk onderhoud (notities CGVS, p.33).

Dat uw uitleg, te zijn gedwongen om na de dood van uw moeder Sowe te worden en zelfs de grootste chef in deze hoedanigheid (notities CGVS, p.34) niet overtuigt, blijkt bijkomend uit de vaststelling dat u doorheen uw hele leven, los van het moment dat u besneden werd op twaalfjarige leeftijd tijdens een Bondo (Bundu)/Sowe ritueel werd besneden (notities CGVS, p. 7,11,17), verder nooit iets te maken had met de Bondo society en zelfs geen enkele opleiding of uitleg erover had genoten (notities CGVS, p.34). Indien uw moeder, die u na haar vertrek uit Freetown, alsnog af en toe kwam opzoeken daadwerkelijk Sowe was en groot belang hechtte aan de traditie om deze titel aan haar enige dochter door te geven, zou men op z'n minst verwachten dat ze u doorheen de jaren een voorbereiding en uitleg zou hebben gegeven wat ze van u verwachtte en wat het inhoudt om haar opvolger te worden en deel uit te maken van de Bondo/Sowe society. U stelde echter dat noch uw moeder, noch uw tante –die nochtans wel enkele keren het dorp van uw moeder bezocht- hierover iets hadden verteld (notities CGVS, p. 6,12,36). Gelet deze vaststelling is het helemaal niet aannemelijk dat men bij de Sowe/Bondo society van iemand zonder de minste voorbereiding, "chef van de Sowe" zou willen maken -vooral omdat er volgens uw eigen uitleg verschillende vrouwen waren die al ingewijd waren als Sowe (notities CGVS, p.35). Gepolst hoe lang het duurt om iemand op te leiden tot Sowe, bleek u een antwoord schuldig stellende dat u was gevlucht (notities CGVS, p.35). Het feit dat u nooit bent voorbereid op een (actief) leven binnen de Bondo/Bundu society of Sowe en het feit dat u enkel een simplistische voorstelling blijkt te hebben over deze society, stellende dat het genoeg is om opvolger te worden als je moeder Sowe was en dat je vanaf het moment van het overlijden van je moeder aan een opleiding begint is treffend en komt niet overeen met beschikbare informatie op het CGVS (zie IND Sierra Leone, Rapport Geheime genootschappen en FGM d.d. mei 2021). Hieruit blijkt immers dat in tegenstelling tot vroeger waarbij de rol van Sowe werd genomen door vrouwen ouder dan veertig jaar, tegenwoordig elke vrouw zich kan opgeven om Sowe te worden en vervolgens een intensieve training volgt van enkele jaren. Het feit dat men zich kan opgeven om tot Sowe te worden opgeleid, doet vermoeden dat er –ook al is in sommige gevallen sprake van dwang- geen dringende nood is om over te gaan tot ontvoering en onder bedreiging iemand, die jarenlang geen enkele band had met de dorpsgemeenschap, te dwingen Sowe te worden.

Aangezien het toebehoren tot een Bondo society en het hebben van de titel van Sowe gepaard gaat met een hoger sociaal aanzien binnen de gemeenschap, is het niet geloofwaardig dat, indien uw moeder daadwerkelijk een Sowe was en enig aanzien genoot binnen de Bondo society, zij u niet jarenlang had voorbereid om deze status verder te zetten en u enkel van mening blijkt dat het genoeg is om dochter te zijn van een Sowe om tot chef van de society te worden gemaakt. De informatie waarop het CGVS zich baseert is in bijlage in uw administratieve dossier gevoegd.

-Los van de vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties die de kern van uw asielrelaas uitmaken, is uw uiteenzetting hoe u in de omstandigheden die u voorhoudt uit de bush bent kunnen ontsnappen en naar Guinée Conakry te zijn gereisd evenmin doorleefd te noemen. Vooreerst is het verbazingwekkend dat u, indien u daadwerkelijk naar een bush zou zijn gebracht om rituelen te ondergaan die ertoe zouden bijdragen van u een Sowe te maken, een hele reisweg van de bush tot aan een kennis in Hafía in Guinée Conakry had kunnen bekostigen. Zelfs al zou u geld mee hebben genomen naar het dorp omdat u er een begrafenisceremonie ging bijwonen –al staat dit haaks op uw uitleg in Griekenland waar u stelde niet te hebben geweten dat u naar een begrafenis ging (zie supra en notities CGVS, p.13), zou men kunnen verwachten dat men u in de bush van uw gewone kledij zou ontdoen en u in een meer gepast ceremoniële tenue zou steken. U vertelde nochtans in Griekenland dat u tijdens uw verblijf in de bush uw gewone kleren aan had en uw geld in uw broekzakken bewaarde (zie document Ref Cedoca [...] "aanvraag derde landen d.d. 23/12/2024 interview transcript Griekenland" d.d. 20/09/2022, p.6,13). De personen die u naar de bush meedroegen droegen volgens u nochtans duidelijk ceremoniële kledij (zie document Ref Cedoca [...] "aanvraag derde landen d.d. 23/12/2024 interview transcript Griekenland" d.d. 20/09/2022, p.10,11).

Hoe u uit een bush geraakte en de hoofdweg vond waar toevallig een motorrijder passeerde, is eveneens een raadsel. U vertelde immers dat u nooit eerder in die bush was geweest en u enkel op twaalfjarige leeftijd ter gelegenheid van uw besnijdenis éénmalig het dorp van uw moeder had bezocht (notities CGVS, p.14 en zie document Ref Cedoca [...] "aanvraag derde landen d.d. 23/12/2024 interview transcript Griekenland" d.d. 20/09/2022, p.11,14). Daar u vervolgens vlot naar de grens van Guinée Conakry kon reizen, werd u gevraagd hoeveel geld u dan had uitgegeven om deze reis te kunnen maken. U kon hier echter zelfs niet bij benadering een bedrag op plakken (notities CGVS, p.13,23). Dat u niet op de door u uiteengezette wijze uw land naar Guinée Conakry verliet, meer bepaald vanaf de weg bij de bush naar Gbere Junction en vervolgens naar Kambia om verder de grens over te steken naar Pamelap in Guinée Conakry (notities CGVS pp.12-14), blijkt bijkomend uit uw antwoord wanneer u werd gepolst of u onderweg vanaf Gbere Junction naar Kambia, één of andere waterloop/rivier moest oversteken. U vertelde immers: "Neen er was geen rivier" (notities CGVS, p.15). Uit beschikbare informatie op het CGVS, toegevoegd aan uw administratieve dossier, blijkt echter dat onderweg vanaf Gbere Junction –behorende tot Port Loko- tot Pamelap in Guinée Conakry, men twee keer een waterloop dient te passeren. Eerst de Little Scarcies River bij Port Loko en vervolgens de Great Scarcies River bij Kambia.

Dat u vervolgens na een verblijf bij uw kennis R., zonder te moeten betalen, een Guinees paspoort voorzien van uw eigen foto en identiteitsgegevens zou hebben ontvangen waarmee u naar Iran zou zijn gevlogen is evenmin overtuigend (notities CGVS, p.24,26). Gevraagd waar u dan in Iran landde wist u verder niet te melden. U gaf nochtans aan alleen te hebben gereisd, wat zou inhouden dat u een vliegticket/boardingpass zou hebben gehad waarop uw plaats van bestemming stond aangegeven (notities CGVS, p.26). Evenmin blijkt u enige informatie te kunnen geven in welke plaats in Iran u te werk was gesteld (notities CGVS, p. 26). Waar u in Griekenland beweerde dat de man bij wie u werkte en die u mishandelde Al. heette en een Arabier was (zie document Ref Cedoca [...] "aanvraag derde landen d.d. 23/12/2024 interview transcript Griekenland" d.d. 20/09/2022, p.8), vertelde u op het CGVS dat u bij een zekere Am. was tewerkgesteld en dat deze man u mishandelde (notities CGVS, p.26). Ook uw verdere uitleg hoe u uit Iran naar Turkije reisde is niet eensluidend. Waar u in Griekenland voorhield dat u tijdens het buiten brengen van afval "zwarte mensen" zag naar wie u toerende en hen om hulp smeekte (zie document Ref Cedoca [...] "aanvraag derde landen d.d. 23/12/2024 interview transcript Griekenland" d.d. 20/09/2022, p.7), vertelde u op het CGVS dat u enkele Afrikaanse mensen ontmoette nadat u was gevlucht van de plaats waar u de vuilnis had buiten gezet en aan een halte voor voertuigen aankwam (notities CGVS, p.27). Verder gaf u in Griekenland aan dat u twee dagen bij de zwarte vrouw aan wie u uw problemen uit de doeken deed verbleef, alvorens ze u duizendvijfhonderd dollar gaf om uw vervoer naar Turkije te kunnen betalen (zie document Ref Cedoca [...] "aanvraag derde landen d.d. 23/12/2024 interview transcript Griekenland" d.d. 20/09/2022, p.7). Op het CGVS beweerde u dan weer dat u niets betaalde voor deze reis aangezien u "toch geen geld had". Waarom u niet preciseerde dat u geld van iemand had ontvangen om uw reis te bekostigen is dan ook een raadsel (notities CGVS, p.27). U kende verder geen enkele plaats in Iran waar u passeerde bij naam, noch kon u vertellen hoelang u bij benadering erover deed vanaf de plaats waar u in een voertuig stapte tot aan de grens met Turkije (notities CGVS, p.28). Gevraagd hoe de eerste plaats in Turkije, waar u na de Iraanse grens te zijn overgestoken, heette antwoordde u "Istanbul".

Aangezien Istanbul helemaal geen grensstad met Iran is, werd u hierop gewezen en werd u opnieuw gevraagd waar in Turkije u toekwam. U bleef echter een antwoord schuldig (notities CGVS, p.28). Daar u beweerde met een bus tot Istanbul te zijn geraakt werd u gevraagd waar u deze bus nam. Wederom kon u dit niet melden (notities CGVS, p.28). Bovendien is het, gelet het risico op controles van reistickets en identiteitsdocumenten onderweg doorheen Turkije, niet geloofwaardig dat u zonder enig document aan boord van een langeafstand bus zou zijn toegelaten. Uw bewering na aankomst in Istanbul te zijn gearresteerd en opgesloten in de gevangenis omdat u zonder enig document was is dan ook niet meer geloofwaardig (notities CGVS, p.28). Dat uw uiteenzetting over uw reis naar Turkije volledig op de tocht staat blijkt bijkomend uit de vaststelling dat u in Griekenland over uw reis naar Turkije aangaf dat u met een "Van-voertuig" naar Izmir werd gebracht. Over een passage in Istanbul maakte u geen enkel gewag (zie document Ref Cedoca [...] "aanvraag derde landen d.d. 23/12/2024 interview transcript Griekenland" d.d. 20/09/2022, p.7,8). Aan uw uiteengezette reisroute kan dan ook niet het minste geloof meer worden gehecht. Bovenstaande vaststellingen aangaande uw uitreis uit Sierra Leone doen dan ook sterk vermoeden dat u in het bezit zijnde van een eigen paspoort –al dan niet voorzien van een visum én indien niet vanuit uw land van herkomst, u dan toch vanuit Guinée Conakry-, een vlucht nam naar Turkije, van waar u verder per boot een oversteek waagde naar Griekenland.

-Wat er ook van zij, moesten uw verklaringen aangaande uw problemen in Sierra Leone, nog enigszins aannemelijk zijn, quod non, dient te worden opgemerkt dat uw stelling uzelf verplicht te zien om zelf uw dochter E.A.S.H.A. te besnijden –u gaf immers aan dat u zelf de actor van haar besnijdenis zal zijn (notities CGVS, p. 37), verbazingwekkend te noemen is. Uit de informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier blijkt immers dat er in Sierra Leone wel degelijk de mogelijkheid bestaat om je dochter een besnijdenis te besparen zonder aan rituelen die een overgang van kind naar jongvolwassen vrouw –Bondo rituelen- in te boeten. Het CGVS ziet dan ook niet in, waarom het voor u, indien u daadwerkelijk tegen Vrouwelijke Genitale

Verminking (VGV) bent, het onmogelijk zou zijn om af te zien van deze praktijk, zelfs indien u alsnog Sowe besluit te worden. De functie van Sowe bestaat immers (actueel) zeker niet louter uit het uitvoeren van besnijdenissen. Mede door de stelling u zich bewust te zijn van de risico's die de praktijk van VGV inhoudt, is het dan ook totaal onaannemelijk dat u het risico zal nemen om uw dochter eigenhandig te besnijden.

Gelet op wat voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, zodat aan u en uw dochter noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

De overige door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De inhoud van de geboorteakte op naam van uw dochter en het medisch verslag van uw bevalling wordt niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

2.1. Verzoekster stelt in het verzoekschrift "de volgende middelen te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing:

1. Schending van artikel 48/3 en art. 48/4 Vreemdelingenwet en van artikel 1 van de Conventie van Genève in samenhang met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel alsook in samenhang met artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen

1. Schending van artikel 1A, §2 van het Internationale Verdrag van Genève, artikel 48/3, artikel 48/4 en artikel 48/5 Vreemdelingenwet en van artikel 1 van de Conventie van Genève in samenhang met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel alsook in samenhang met artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen".

Verzoekster geeft vooreerst een korte theoretische toelichting in het verzoekschrift.

Verder argumenteert ze als volgt:

"Ten eerste, stelt verwerende partij dat er grote vraagtekens dienen gezet te worden bij de verklaringen van verzoekster ten overstaan van de Griekse asielinstantie en op het CGVS aangaande de door haar opgeworpen vertrekmotieven. Haar verklaringen zouden niet coherent noch consistent zijn waardoor de geloofwaardigheid ervan volledig op de helling komt te staan.

Verwerende partij gaat hier voorbij aan het feit dat het verwerken van de shock en de gebeurtenissen.

Verwerende partij meent dat het opmerkelijk is dat verzoekster in Griekenland verklaarde dat zij op de leeftijd van 2 jaar werd achtergelaten, in tegenstelling tot 4 jaar bij het CGVS. Het lijkt echter niet zo opmerkelijk dat zij dit niet meer weet, aangezien het aannemelijk is dat zij hier hoe dan ook zelf geen herinneringen aan heeft.

Voor het overige merkt verzoekster op dat de grote lijnen van haar verhaal volledig overeenstemmen met hetgeen zij in Griekenland verteld heeft. Zij werd op zeer jonge leeftijd achtergelaten bij haar tante, toen haar moeder Sowe geworden is. Op twaalfjarige leeftijd is zij zelf besneden, hetgeen medisch vastgesteld werd. Zij werd na de begrafenis van haar moeder meegenomen naar een bush alwaar haar gezegd werd dat zij haar moeder diende op te volgen. Zij kon ontsnappen en is uiteindelijk in Turkije terecht gekomen, om daar in een bootje naar Griekenland te gaan.

Ten tweede haalt verwerende partij aan dat het niet aannemelijk zou zijn dat zij haar dochter niet zou kunnen beschermen tegen VGV.

Verwerende partij geeft hier wel een simplistische voorstelling van de werkelijkheid en gaat voorbij aan de sociale en culturele normen in Sierra Leone.

Op basis van de voorgaande elementen kunnen we concluderen dat de motivering van het besluit niet adequaat en voldoende is om de vluchtelingenstatus aan de verzoeker te kunnen weigeren."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De verwijzing naar wetbepalingen, rechtspraak en rechtsleer impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Vooreerst wordt vastgesteld dat de bestreden beslissing ten volle rekening houdt met de beslissing van de Griekse autoriteiten van 23 september 2022 om verzoekster internationale bescherming toe te kennen. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat verweerder de autoriteiten van Griekenland om de informatie verzocht heeft die heeft geleid tot de toekenning van verzoeksters internationale beschermingsstatus aldaar. In de bestreden beslissing wordt terecht opgemerkt dat verweerder niet gebonden is door deze beslissing maar integendeel een eigen nieuw, individueel, volledig en actueel onderzoek van het verzoek om internationale bescherming dat verzoekster in België heeft ingediend moet uitvoeren.

5. Wat betreft verzoeksters verklaringen zoals afgelegd bij de DVZ in het bijzijn van een tolk Pidgin wordt in de bestreden beslissing terecht het volgende gesteld:

“Wat betreft uw opmerking, bij de DVZ geen tolk Krio ter beschikking te hebben gehad maar bijgestaan te zijn door een tolk die het Pidgin sprak, waardoor de verklaringen enkele keren herhaald dienden te worden (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 18/11/2024 – verder “notities CGVS”, p. 4), dient te worden opgemerkt dat het CGVS zeker rekening hield met mogelijke onnauwkeurigheden. Er werd u ook opgemerkt dat indien uw verklaringen op het CGVS (veel) verschilden van uw verklaringen bij de DVZ u hier zeker op zou worden gewezen zodat u meer uitleg zou kunnen geven aangaande de verschillen (notities CGVS, p.4). Doorheen uw persoonlijk onderhoud op het CGVS werden echter door uw protection officer geen noemenswaardige inconsistenties vastgesteld in uw opeenvolgende verklaringen bij de DVZ en op het CGVS. Hieruit kan dan ook worden besloten dat uw verklaringen bij de DVZ alsnog correct werden vertaald en genoteerd.”

Verzoekster voert geen enkel argument aan ter weerlegging van de voormelde motivering.

Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoeksters verklaringen verkregen tijdens het procedureverloop voor de DVZ wel degelijk betrouwbaar zijn en in aanmerking kunnen worden genomen voor wat betreft de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming.

6. Verzoekster geeft aan dat ze vreest om in Sierra Leone te worden gedwongen om haar moeder als ‘Sowe’ op te volgen en zelfs de grootste chef te zijn in deze hoedanigheid. Ze vreest dat ze bijgevolg haar dochter zal moeten besnijden.

De bestreden beslissing motiveert uitvoerig en draagkrachtig dat verzoekster er niet in geslaagd is om een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade in haar hoofde aannemelijk te maken.

Na kennisneming van de elementen in het dossier sluit de Raad zich aan bij de vaststellingen van verweerder.

Derhalve blijkt:

- Verzoekster legt voor de Griekse en Belgische asielinstanties incoherente verklaringen af aangaande haar leeftijd ten tijde dat haar moeder haar achterliet bij haar tante in Freetown (interview Griekenland, p. 3-4; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Hoewel wordt aangenomen dat verzoekster hier zelf geen herinneringen meer aan heeft, is redelijk te verwachten dat zij eenduidig zou kunnen verklaren hoe oud zij was op het moment dat haar moeder haar achterliet bij haar tante.

- Verzoekster legt voor de Griekse en Belgische asielinstanties uiteenlopende verklaringen af over haar eigen besnijdenis en meer bepaald over wie deze uitvoerde (interview Griekenland, p. 3-5; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Dit wijst erop dat verzoekster niet door haar eigen moeder besneden is en dat haar moeder mogelijks helemaal geen Sowe is.

- Dat verzoekster een besnijdenis type II ondergaan heeft, zoals blijkt uit het door verzoekster bijgebracht medisch attest van dokter M.C., wordt in deze niet betwist. Verzoekster koppelt hier echter geen actuele vrees in haar hoofde aan (interview Griekenland, p. 5).

- Verzoekster legt voor de Griekse en Belgische asielinstanties zeer uiteenlopende verklaringen af aangaande de gebeurtenissen na haar moeders overlijden, meer bepaald over de manier waarop ze op de hoogte kwam van het overlijden en de begrafenis, de begrafenis zelf en het ritueel in de bush waarbij verzoekster zou gedwongen zijn om haar moeder als Sowe op te volgen (interview Griekenland, p. 9, p. 10, p. 13; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16-17, p. 32-34, p. 37).

- De ongeloofwaardigheid van de voorgehouden gedwongen opvolging van haar moeder als Sowe en dat ze tot de grootste chef van de society zou worden gemaakt, blijkt tevens uit de vaststelling dat verzoekster doorheen haar hele leven, los van het moment van haar besnijdenis tijdens een Bondo/Sowe ritueel op twaalfjarige leeftijd, nooit iets te maken had met de Bondo society en er zelfs geen enkele opleiding of uitleg over had genoten (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7, p. 11, p. 17, p. 34-36). Dat verzoekster nooit werd voorbereid en bovendien stelt dat het genoeg is om opvolger te worden als je moeder Sowe is, komt niet overeen met de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat tegenwoordig elke vrouw zich kan opgeven om Sowe te worden en vervolgens een intensieve training van enkele jaren volgt. Aangezien het toebehoren tot de Bondo society en het hebben van de titel van Sowe gepaard gaat met een hoger sociaal aanzien binnen de gemeenschap, is het niet geloofwaardig dat verzoeksters moeder, indien deze een Sowe was en aanzien genoot binnen de Bondo society, verzoekster niet jarenlang had voorbereid om deze status verder te zetten, noch dat verzoekster enkel van mening blijkt dat het genoeg is om dochter te zijn van een Sowe om tot chef van de society te worden gemaakt.

- Verzoeksters verklaringen aangaande haar ontsnapping uit de bush en daaropvolgende reis naar Guinée Conakry zijn ondoorleefd en geheel ongeloofwaardig. Zo weet verzoekster niet aannemelijk toe te lichten hoe ze deze lange reis na een vlucht uit de bush tijdens een ritueel heeft kunnen bekostigen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13; interview Griekenland, p. 6, p. 10-11, p. 13, p. 23). Verder kan niet worden ingezien hoe verzoekster uit deze bush, waar ze nooit eerder was geweest, kon geraken (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Voorts ontkende dat verzoekster dat ze een rivier diende over te steken op haar vluchtweg, terwijl uit beschikbare informatie blijkt dat ze twee keer een waterloop diende te passeren (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15).

- Ook aan verzoeksters voorgehouden reisroute vanuit Guinée Conakry via Iran tot in Turkije kan geen enkel geloof worden gehecht. Zo wist verzoekster onder meer niet waar in Iran ze zou zijn geland (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 26), legde ze tegenstrijdige verklaringen af over de man die haar in Irak mishandelde (interview Griekenland, p. 8; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 26), legde verzoekster uiteenlopende verklaringen af over haar reis vanuit Iran naar Turkije (interview Griekenland, p. 7; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 27), kon ze noch de duur van haar reis aanduiden noch plaatsnamen die ze zou gepasseerd zijn benoemen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 28), kon ze niet aannemelijk toelichten hoe ze zonder reistickets en documenten in Istanbul geraakt was (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 28) en maakte ze voor de Griekse asielinstanties geen enkel gewag van een passage in Istanbul (interview Griekenland, p. 7-8).

- Waar verzoekster tot slot stelt dat ze zichzelf verplicht ziet om haar dochter E.A.S.H.A. te besnijden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 37), kan geenszins worden aangenomen dat het voor verzoekster, die stelt zelf tegen VGV te zijn en zich bewust te zijn van de risico's ervan, onmogelijk zou zijn om af te zien van deze praktijk. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat er in Sierra Leone wel degelijk de mogelijkheid bestaat om een dochter een besnijdenis te besparen zonder aan (Bondo)-rituelen, die een overgang van kind

naar jongvolwassen vrouw betekenen, in te boeten. Zelfs indien verzoekster alsnog besluit om Sowe te worden, blijkt dat deze functie actueel niet beperkt is tot het uitvoeren van besnijdenissen. Bijgevolg is het geheel onaannemelijk dat verzoekster, die tegen VGV gekant is, zichzelf verplicht zou zien haar eigen dochter te besnijden.

Ingevolge deze vaststellingen volgt de Raad verweerder in zijn besluit dat dat er geen geloof kan gehecht worden aan de voorgehouden gedwongen opvolging van haar moeder als Sowe.

Verzoekster voert in het verzoekschrift geen concrete elementen aan die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zij komt immers in het verzoekschrift in wezen niet verder dan het louter volharden in haar vluchtrelaas, het trachten verschonen van de vastgestelde tegenstrijdigheden in haar verklaringen door – zonder meer – te verwijzen naar “*de shock en de gebeurtenissen*”, het benadrukken dat de grote lijnen van haar verhaal overeenstemmen met wat ze heeft verteld in Griekenland, het poneren dat verweerder voorbijgaat aan de sociale en culturele normen in Sierra Leone met betrekking tot haar vrees voor VGV in hoofde van haar dochter, en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder.

Dit kan niet aangenomen worden als dienstig verweer tegen de voormelde pertinente vaststellingen.

Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

7. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten (geboorteakte van verzoeksters dochter; medisch attest van verzoeksters bevalling) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoekster geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend vijftientig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS